

Kort efter at folketinget havde holdt sit sidste møde inden julen 1954, døde forhenværende statsminister *Vilhelm Buhl*. I tingets første møde efter nytår udtalte formanden (*Gustav Pedersen*):

Det vil være naturligt, at vi, inden vi går over til dagens gerning, mindes statsminister i befrielsesregeringen *Vilhelm Buhl*, der afgik ved døden den 18. december 1954.

Uanset at *Vilhelm Buhl* allerede fra sine unge år havde stor interesse for samfundsforhold og især for statsøkonomiske spørgsmål, blev han først deltager i lovgivningsarbejdet, da han som moden mand havde arbejdet sig frem til at overtage

et af Københavns kommunes højeste embeder. Til gengæld blev han hurtigt en stærkt benyttet arbejdskraft herinde og fik mange vanskelige opgaver til løsning såvel i landstinget som i folketinget. Det blev da også betragtet som noget selvfølgeligt, at han i 1937 gik ind i Staunings ministerium som finansminister.

Hvor store og krævende opgaver *Buhl* end havde i 30'erne, blev det dog først og fremmest hans virke i besættelsesårene, som fæstnede hans navn i vort lands og folketingets historie.

Der var udover *Buhls* dygtighed og rige erfaring to ting, der gjorde, at han kom til at spille så afgørende en rolle i de skæbnetunge år. Den ene var hans dybe kærlighed til vort lands forfatning og til forfatningens ånd, det vil sige

